

STEFAN VÖGEL

A vese

**Kockázatok és mellékhatások
(Komédia három felvonásban)**

Szereplők

KATHRIN

ARNOLD, építész, a férje

DIANA, patikus

GÖTZ, Diana férje

Helyszín: Kathrin és Arnold luxuslakásának nappalija. Sok pénzből, ízlésesen berendezve.

Az asztalon egy négyszögletes alaprajzú impozáns toronyépület makettje áll.

ARNOLD *(a telefonba)* Igen, Tim, igen – tudom, milyen jelentőségű a projekt, de magunk is tudjuk kezelni! Nem akarok semmilyen partnert bevenni az üzletbe! Tudod, mi lenne abból. Végző esetben keresünk *mi* pár embert. Nem akarok megint végtelen hosszú tárgyalásokat, mások véleményét hallgatni és a miénket koordinálni, csak mert egy másik iroda is fontoskodni akar. A Diamond Tower úgy jó, ahogy van, és meg fogjuk tudni csinálni. Mármint, ha végre megint hazatolod a seggedet. Hogy mi? Mióta érdekel téged az én szűrővizsgálatom eredménye? *Miattam* vagy a *tornyunk* miatt aggódsz?

Örülök, hogy ezt hallom. Nem, minden rendben van. Adler doktor. Vén pali, de nagy szaktekintély Kathrin szerint. Kétévente együtt megyünk hozzá. Ha akarsz, neked is szerezhetek egy időpontot. Iszonyú nehéz

bejutni hozzá. Negyven fölött tényleg kéne, Tim. *(viccesen)* Végül is az én tornyom is.

Nyílik az ajtó és Kathrin lép be, Arnold felesége. Komolyan tűnik, de Arnold ezt észre sem veszi. Csak int neki, mire a nő felakasztja a kabátját.

ARNOLD Figyelj, be kell fejeznem, megjött Kathrin. A nap megkoronázásaként vacsorázni megyünk Schenkékkel. A Schenkék? Az a patikus a kiállításmegnyitóról és a férje. Akivel a lézeres szemműtétről beszélgettél. Pontosan. Igen, átadom. Szóval élvezd az utolsó pillanatokot a tengernél, és holnap elindítjuk a dolgot. És Tim – egyedül csináljuk! *(leteszi a telefont, jókedvűen a feleségéhez fordul)* Na, szívem, mit szólsz? A Diamond Tower. Engedélyezve és aláírva. 26 emelet Párizs közepén. A te férjed, voilà! *(büszkén mutat magára)*

KATHRIN *(nézegeti a modellt)* Szép.

ARNOLD Szép? Nem csak szép, Kathrin, hanem fantasztikus. És olyan áron, amiről ezek a franciák csak álmodhatnak. Be kell vallanom, teljesen beleszerettem ebbe a toronyba. Egyébként van asztalunk a De Michaelisbe. *(rápillant az órájára)* Nyolcra, négy személyre. *(a konyha felé mutat)* A süteményt vacsi utánra már betettem a hűtőbe. Götz és Diana fél óra múlva itt vannak értünk. *(vidáman)* Ez azt jelenti, nem nekünk kell vezetni.

KATHRIN Nekem úgyse kéne alkoholt innom.

ARNOLD Miért? Diétázol?

KATHRIN Nem. De Adler doktor azt mondja, vigyáznom kell a jövőben az alkohollal.

ARNOLD *(viccesen)* Ó. Megnöttek az értékek? Látod, az enyémekek teljesen rendben vannak. Amiatt az édes cucc miatt van, amit ti, nők, folyton isztok, ezek a divatos kevert italok, minden évben valami új. Hugók, Lilletek és Aperolok meg a többi vacak. A szervezet nem tud hozzászokni egyikhez sem. *(magára mutat)* Pedig egy single malt whiskyvel és egy jó burgundi borral teljesen elégedett lenne. Nézz rám – az én értékeim olyanok, mint egy tizennyolc évesé!

KATHRIN Azt mondja, új vesére van szükségem.

Bumm. A bomba robbant. Arnold először szóhoz sem tud jutni. Alig jön ki hang a torkán, mikor válaszol.

ARNOLD Viccelsz.

KATHRIN Bárcsak úgy lenne. Veseelégtelenség, harmadik stádium az öt-ből.

ARNOLD Igen, de hát... Szívem!

Aggódva fut a feleségéhez és átöleli.

ARNOLD Istenem, ha tudtam volna, nem mentem volna vissza az irodába. És ez teljesen biztos?

KATHRIN (*bólint*) A kreatinin-értékem a határérték kétszerese. És a karbamid is.

ARNOLD De hát mitől lehet ez? Csak nem tényleg ezektől az italoktól?

KATHRIN Hülyeség. Azt gondolja, a fájdalomcsillapítóktól van, amit a migrénemre szedek évek óta.

ARNOLD De hát azokat ő maga írta fel neked!

KATHRIN Igen, de azoknak is van mellékhatása.

ARNOLD És akkor ez most azt jelenti, hogy az ember választhat a krónikus fejfájás és a vesezsugor között?

KATHRIN Nincs vesezsugorom, Arnold.

ARNOLD Ezt egyszerűen nem értem! Hogy dolgoznak ezek az emberek? Képzeld csak el, mi lenne, ha mi is úgy csinálnánk a tornyainkat, mint ők a gyógyszerезést. Egyik tragédia jönne a másik után! Bin Ladennek nem is kellett volna repülőgépek. Az ikertornyok maguktól összedőltek volna.

KATHRIN Arnold, mindegy, miért – a tényállás az, hogy szükségem van egy vesére. Ezért voltam az utóbbi időben mindig olyan fáradt.

ARNOLD Tényleg, én is észrevettem. És én hülye, azt gondoltam, biztosan a Pilátus kurzus miatt van, amit tartasz.

KATHRIN Pilates kurzus. Nem, pont ellenkezőleg, az inkább felpörgeti az embert.

ARNOLD Donor vese – na, bravó. És a *vérmosásról* nem beszélt?

KATHRIN A *dialízisre* gondolsz?

ARNOLD Ja, lehet. Miért kell mindig azonnal műteni?

KATHRIN A dialízisnek egy csomó mellékhatása van. Ezen kívül az embernek a táplálkozásán is változtatnia kell. És egy kórháznak mindig lennie kell a közelben. Mi meg olyan szívesen utazunk.

ARNOLD Ó, te jószágos isten. Akkor tényleg csak a veseátültetés jöhet szóba.

KATHRIN Gyakorlatilag igen. Legalábbis ezt mondja Adler doktor.

ARNOLD Kérdés, hogy kell-e még egyáltalán ennek a vén trottnak hinnünk... És mennyi ideig vár az ember egy ilyen izére? Na... egy ilyen vesére?

KATHRIN Jelenleg átlagosan hat évet kell várni a transzplantációra.

ARNOLD Hat évet? Egy *vesére*? Többet, mint egy telefonbekötésre az NDK-ban!

KATHRIN Kivéve, ha van az embernek egy élő donora. Ami végül is az egyetlen értelmes megoldás és járható út a probléma megoldására.

ARNOLD Nem értem.

KATHRIN Pedig tök egyszerű, Arnold: vagy egy frissen elhalálozott embertől jön a vese, akinek van donorigazolványa, vagy egy élő ember adja az egyik *saját* veséjét. Egy-egy egészséges vese ugyanis elég mindkettőjüknek a túléléshez.

ARNOLD (*meglepetten*) Úgy érted, valaki ad egyet a *sajátjából*?

KATHRIN Igen, így van. Csak annyi a lényeg, hogy azonos legyen a vércsoportjuk. Ettől eltekintve mindkettejüknél minimális a rizikó.

ARNOLD Értem. És tényleg vannak ilyen élő donorok? Egy irodán keresztül megy a keresés?

KATHRIN Mi? (*megérti; nevet*) Nem, Arnold, nem idegenek a donorok. Törvényesen nem is lehetne – az szervkereskedelem lenne. Általában családtagok vagy jó barátok, akik készek erre. A saját gyerekek általában ritkábban, leginkább testvérek vagy házastársak. Amennyiben meg-
egyezik a vércsoportjuk.

Most először látszik Arnoldon, hogy megértette a célzást.

ARNOLD Te... te azt akarod kérdezni tőlem, hogy neked adnám-e a fél vesémet? Erre célzol, ugye?

KATHRIN Hát, biztosan te lennél az első, akit megkérdeznék. Persze.

ARNOLD És? Most akkor ez egy *kérdés* volt? Hogy neked adnám-e a fél vesémet?

KATHRIN Arnold, figyelj, nem akarlak nyomás alá helyezni. Adler doktor szerint néhány héten nem múlik semmi, ha mostantól vigyázok magamra. És mielőbb dönteni kell. És hát nekünk *azonos* a vércsoportunk. Adler doktor épp most csinálta meg a tesztet.

ARNOLD Értem.

KATHRIN Mit?

ARNOLD Semmi, semmi. Csak hát... te magad is mondd. Nehéz ilyenkor egyszerűen... spontánul... úgy igazából... igit mondani. Úgy értem, ez az én *saját* egészségemet is érinti!

KATHRIN Természetesen. Ezért magyaráztam el neked.

ARNOLD Pontosan ezt mondom.

KATHRIN De, ahogy mondtam, a kockázat abszolút minimális, kiszámítható. Mindkettőnknek.

ARNOLD *Mennyire* minimális, kiszámítható?

KATHRIN Adler doktor szerint a halálózási ráta a donornál kb. 0,03 százalék. Vagyis egy a hármezerből.

ARNOLD (*megdöbben*) Meghal.

KATHRIN Igen. Körülbelül akkora a rizikó, mint egy bűncselekmény következtében elhalálozni.

ARNOLD Igen, igen. Végül is... tulajdonképpen... az is megtörténhet.

KATHRIN Persze. De, ahogy mondtam, kiszámítható keretek között. Vagy ismersz valakit, aki bűncselekmény áldozata lett?

ARNOLD Nem, direkt nem. De ismerek persze valakit, aki *ismer* valakit... aki bűncselekmény áldozata lett.

KATHRIN Ki nem ismer ilyet? De az már egy teljesen más valószínűség lenne.

ARNOLD Persze, persze. Igazad van.

KATHRIN Figyelj, Arnold, hagyjuk a témát mára. Először is, annyira nem sürgős, másodszer úgy gondolom, hogy ezt neked nyugodtan és alapo-

san át kell gondolnod. Anélkül, hogy erről velem beszélnél. Ez teljesen a te saját döntésed kell, hogy legyen.

ARNOLD Tudom. (*már indulna a hálószoza felé, hogy átöltözzön*) De... kérdezhetek valamit, Kathrin?

KATHRIN Igen, persze.

ARNOLD De őszintén kell válaszolnod.

KATHRIN Mondd csak.

ARNOLD *Elvárod* tőlem, hogy megtegyem? Hogy a vesémet neked adjam?

KATHRIN Attól függ, te hogy definiárod az *elvárni*-t, úgy, hogy „szeretném”, vagy hogy „igényt tartok rá”?

ARNOLD Ilyesmire nem lehet igényt tartani.

KATHRIN Úgy értem, hogy érzelmileg igényt tartok-e rá, vagy hogy joggal várhatom-e el?

ARNOLD Jó, és – igényt tartasz rá?

KATHRIN Nem. Nem tartok rá igényt. Teljesen rád bízom a döntést.

ARNOLD *Tudom*, hogy rám van bízva, de annak semmi köze ahhoz, amit te gondolsz vagy elvársz. Vagy másképp teszem fel a kérdést: fordított helyzetben te nekem adnád a fél vesédet?

KATHRIN Igen, neked adnám.

ARNOLD (*zavarodottan*) Teljesen biztos vagy benne? Úgy értem, te nem vagy az én helyzetemben. Sokkal könnyebb ezt mondani, mint megtenni, hidd el nekem.

KATHRIN Tudom, és mégis, én megtenném. De ez ne befolyásolja a te döntésedet.

ARNOLD Na szuper.

KATHRIN Ne haragudj, de te kérdezted, Arnold! Mint mondtam: hagyjuk mára a témát. És egyelőre ne szólj róla, légy szíves, Götznek és Dianának.

ARNOLD Természetesen nem szólok. Megígérem.

KATHRIN Megyek átöltözni.

Kathrin eltűnik a hálószozában, de nyitva hagyja az ajtót. Arnold a nappaliban marad. Nézi a makettjét, aminek tulajdonképpen örülnie kellene – de a beszélgetés láthatóan minden kedvét elvette. Ehelyett úgy tűnik, hogy a döntéshozatal közelgő időpontjával kínozza magát. A hálószoza felé néz.

ARNOLD Mikorra kell tudnod *pontosan*?

KATHRIN (*kintről*) Mit mondasz?

ARNOLD Mikorra kell tudnod, hogy igent vagy nemet mondok? Mikor van a deadline?

KATHRIN (*kintről*) Jó szó... deadline...

ARNOLD Nem úgy értettem! Szóval – meddig?

KATHRIN (*kintről*) Minél korábban, annál jobb. (*a feje megjelenik az ajtókeretben*) Különben más alternatíva után kell nézmem.

ARNOLD Más alternatíva?

KATHRIN Mi mást tehetnék? Szerinted negyvenévesen el akarok halálozni holmi fejfájások miatt? (*a feje ismét eltűnik*)

ARNOLD Végszükség esetén még ott az a dialízis!

KATHRIN (*kintről, hangosan*) Mint mondtam, az csak egy elméleti lehetőség!

ARNOLD (*kicsit gondolkodik, aztán*) Anyádat már kérdezted? Vagy ő túl öreg hozzá?

KATHRIN (*kintről*) Túl sok gyógyszert szed, már szinte mérgező mennyiségben! Különben is, B a vércsoportja.

ARNOLD És a nővéred?

KATHRIN (*kintről*) Chloe tíz forintot sem adna kölcsön nekem! (*röviden megint bepillant*) Arnold, ne aggódj – találok valakit! (*és ismét eltűnik*)

ARNOLD Mit jelentsen ez? Még nem mondtam nemet!

KATHRIN (*kintről*) Arra az esetre, ha nemet mondanál.

ARNOLD Hogy hangzik ez már!

KATHRIN (*kintről, úgy tűnik, nem hallotta*) Mit mondasz?

ARNOLD (*hangosan*) Arra az esetre, ha nemet mondanál! Úgy hangzik, mintha cserben hagynálak!

Kathrin ismét megjelenik a küszöbön, először akar valamit mondani, majd meggondolja magát, és ismét eltűnik a hálószobában.

ARNOLD Most mi van? Ó, nem! Nem, ez nem fair! Ne okozz nekem lelkiismeret-furdalást! Én is aggódom a saját egészségemért, nem csak te. És

ez egy teljesen indokolt aggodalom! Az én fél vesémnek a te testedbe való transzplantációjával *mindkettőnket* veszélyeztetjük. Nem elég, hogy a gyerekeink még tanulnak, én még húsz másik emberért is felelek a cégemben. (*a makettjére mutat*) Pont most, amikor itt van ez az ízé. Úgy értem, egy ilyen műtét nem olyan, mint amikor az ember fodrászhoz megy. (*még egyszer a maketre pillant*) Mi az, hogy húsz – nemsokára harmincnál is többen lesznek.

Kathrin ismét kijön a hálósobából.

KATHRIN Tudod mit, Arnold? Felejtsd el. Vedd úgy, hogy nem is kérdeztelek meg.

ARNOLD Mit jelentsen *ez*? Éppen most mondtad, a világ minden ideje az enyém.

KATHRIN A világ minden idejét biztosan nem mondtam – különben nem lenne szükség transzplantációra.

ARNOLD Az előbb mondtad, hogy nem kell azonnal döntenem.

KATHRIN Stimmel. Sokkal inkább arról van szó, hogyan reagáltál a bejelentésemre.

ARNOLD Utoljára, Kathrin – még nem mondtam *nemet*.

KATHRIN De, Arnold, de, mondtál. Tulajdonképpen teljesen tisztán és érthetően *nemet* mondtál. Szóval, felejtsd el. Elfogadom és tiszteletben tartom a döntésedet. Fair enough.

ARNOLD Talán hagyj először tényleg *nemet mondani*. Hagyd, hogy az én számból hangozzék el.

KATHRIN Nem, Arnold, nem akarom már a vesédet.

ARNOLD (*értetlenül*) Tessék?

KATHRIN Jól hallottad. Még ha te magad vágod is ki egy bicskával magadból – akkor sem kell. De nem haragszom rád emiatt. Tehát, kipipálhatjuk a témát?

ARNOLD Nem haragszol, igen, érzem. *Érzem!* Tudod, mennyire nem fair az, amit most itt előadsz? Először is rám kényszerítesz egy döntést – egy döntést, amely akár az életem végét is jelentheti, úgy értem, potenciálisan, mint ahogy az ember egy bűncselekmény áldozata is lehet, eb-

ben Adler doktornak kivételesen igaza van – aztán pedig elvárod, hogy bumm, azonnal mondjak igent.

KATHRIN Nem, ezt nem vártam el. Igazából azt gondoltam, hogy másképp állsz majd a dologhoz.

ARNOLD Végül is mit akarsz? Olyan sokszor még nem kérdezték tőlem, hogy kivágnám-e a fél vesémet – az élő testemből. Eddig még attól is rosszul lettem, ha meghallottam a donorigazolvány szót. Engedtessek meg nekem a félelem és a bizonytalanság ennél a döntésnél.

KATHRIN Nem hallottad, hogy mit mondtam? A dolog el van intézve. A félelmed és a bizonytalankodásod felesleges.

ARNOLD Még mindig nem mondtam *nemet*, a fene egye meg!

KATHRIN De én, Arnold – én mondtam! És egyelőre én határozom meg, kinek a veséjét akarom a testemben tudni és kiét nem. Még *akkor is*, ha hat évet kell rá várnom. (*megszólal a kapucsengő*) Na, megyek sminkelni.

ARNOLD Na bravó. Bravó! Pont így képzeltem el ezt az estét! Pont így ünnepel az ember egy huszonhat emeletes tornyot!

KATHRIN Sajnálom, hogy az életem nem passzol a terveidbe.

Bemegy a hálósobába és becsapja maga mögött az ajtót. Arnold meggyötörtén fogja a fejét. Ismét megszólal a csengő.

ARNOLD (*idegesen*) Jó, jó, jövök már.

Arnold kinyitja a bejárati ajtót. Diana áll a küszöbön. Jobbról-balról megcsókolják egymás arcát.

DIANA Helló, Arnold, köszönjük a meghívást. Megtisztelve érezzük magunkat.

ARNOLD Őszintén szólva, Kathrin ötlete volt.

DIANA Ennek ellenére szép dolog, hogy a nagy napot velünk akarjátok ünnepelni. Götz itt van már?

ARNOLD Nem, nincs. Azt hittem, együtt jöttök.

DIANA Busszal jön, egyenesen a munkából. Ugyanis ma én vezetek, nyugodtan ihattok.

ARNOLD (*a hálószoba felé pillant*) Igazán nem kellett volna, már van egy sofőrünk.

DIANA (*észreveszi a rosszkedvét*) Valami baj van?

ARNOLD Á, semmi.

DIANA Minden rendben?

ARNOLD Nem, nem igazán. (*suttog*) De megígértem, hogy nem beszélek róla.

DIANA Mégis, miről van szó? Nagy vonalakban.

ARNOLD Mondd csak, Diana: tudtad, hogy milyen mellékhatásai vannak ezeknek a fájdalomcsillapítóknak? (*a hálószoba felé mutat*)

DIANA Melyikeknek? Amiket Kathrin szed? Úgy érted, amit a migrénjére szed? Persze, végül is gyógyszerész vagyok. El is mondtam neki.

ARNOLD És miért írták fel neki mégis a cuccot?

DIANA Hát, mert *erős fejfájása* van. Volt már krónikus migrénéd? Az ember olyankor a legszívesebben levágná a saját fejét.

ARNOLD Az még mindig jobb, mint a saját vesémet kivágni – a francba, ezt nem lett volna szabad mondanom.

DIANA Nem értelek.

ARNOLD Á, most már mindegy, úgylis kimondtam. Ezek a szar fájdalomcsillapítók kikezdték a veséjét – a szó szoros értelmében. Ez a... flupi... zape vagy az ördög tudja mi a neve. És ezen nem segít már a hülye Pi-látusotok se.

DIANA Hogy mi? Jaj, nagyon sajnálom. De hát én elmondtam neki, mik a mellékhatások, Arnold. Tényleg. Mióta tudja?

ARNOLD Ma délután kaptuk meg a leleteinket. És én idióta, azonnal visszamentem az irodába és otthagytam, egyedül. A tönkrement veséjével. És most neki kellene adnom a fél vesémet. Ugyanis szerencsére mindkettőnknek A a vércsoportja. És most fogalmam sincs, mit csináljak.

DIANA Egy élő donor? Huh, ez valóban nem könnyű döntés. Én is bajban lennék.

ARNOLD Adler doktor azt mondja, hogy akkora a kockázata annak, hogy belehalok, mint annak, hogy lelőnek. De mondok én neked valamit: ha valóban neki adom a vesémet, akkor megduplázódik a rizikóm, erre persze nem gondol senki.

DIANA Valószínűleg egyébként is csak a primér kockázatokat említette neked.

ARNOLD Mit jelentsen ez?

DIANA Hát az altatás és a műtét alatti esetleges komplikációk. Ezekhez még jöhetnek későbbi szövődmények, ezt is őszintén el kellene mondanania.

ARNOLD Szövődmények?

DIANA *Esetleges* szövődmények. A donornak sérülhet a tüdeje. A húgyúti fertőzés sem ritka. Légmellet is kaphat, ilyenkor levegő kerül a tüdő és a mellkas közé. Ezenkívül előfordulhat még mélyvénás trombózis a lábokban, és hólyagproblémákat is megfigyeltek. De összességében, *hosszú távon* egy vesetranszplantáció ártalmatlan beavatkozás.

ARNOLD Igen, amennyiben a rövid távú rizikót az ember túléli.

DIANA Arnold, amit mondtam, az a legrosszabb forgatókönyv. És a szövődményeket gyógyszerrel is meg lehet előzni. Naponta adok el ilyen dolgokat.

ARNOLD Ja, pont, mint a fájdalomcsillapítót, amit Kathrin szedett. Most aztán megnyugtattál, Diana. De őszintén – *te odaadnád a vesédet?*

DIANA Sajnálom, az én vércsoportom AB.

ARNOLD Nem, nem. Úgy értem, hogy a *helyemben*. Mit csinálnál a helyemben? Odaadnád a férjednek a vesédet?

DIANA Nem tudom. Őszintén. Legjobb akaratlan sem tudom magam ebbe a szituációba beleképzelni. (*felfedezi az épület modelljét, próbálja elterelni a beszélgetést*) Ó, ez az? A toronyod?

ARNOLD Tessék? Á, igen. Jobban mondva, a makettem. Az eredetit a következő két évben fogjuk felépíteni.

DIANA Tök jól néz ki. Egy kicsit fallikus, talán...

ARNOLD Minden torony fallikus, különben egy kocka lenne.

DIANA Úgy értem, nem annyira fallikus, mint az az új torony Barcelonában, amit a kongresszuson láttam – hogy is hívják... az az üveg – pénisz.

ARNOLD A Torre Agbar Jean Nouveltól.

DIANA Pontosan. Valójában a Pfizer központjának kellene ott lennie. (*megint a Diamond Towert nézi*) De nagyon stílusos, meg kell mondanom! Le a kalappal!

ARNOLD Köszönöm. Holnap este jönnek a megbízóink Párizsból, hogy megnézzék. És jaj nekünk, ha Tim belemegy valami külön megállapodásba.

DIANA Tim?

ARNOLD A partnerem a cégben. Tudod, a kiállításról, a múlt hónapban. *(Diana kérdően néz rá)* Annak az ukrán művésznőnek a kiállításán. Aki a reliefeket fogja a tornyon csinálni.

(Diana még mindig nem érti; suttogóra fogja) Édes istenem, a pasi, aki anyyira flörtölt veled!

DIANA *(vigorogva)* Aha, az a Tim. Miért, mondott rólam valamit?

ARNOLD *(vigorogva)* Sajnálom, nem vagyok felhatalmazva, hogy beszéljek róla.

DIANA Ugyan már, Arnold, egymás között vagyunk.

ARNOLD Mondjuk úgy: azt hiszem, nem mondana nemet.

DIANA Ezt mondta?

ARNOLD Nem tudok semmiről. Te?

DIANA Mi az, hogy te?

ARNOLD Tudod, mire gondolok.

DIANA Ugyan kérlek, házas vagyok. Még hozzá boldog.

ARNOLD Nem ezt kérdeztem.

DIANA Mondjuk úgy – *(önelégülten)* nem tudtam, hogy ő nem mondana nemet.

ARNOLD Tudtam! Láttam rajtatok! Nem csak a lézeres szemműtétekről volt ott szó.

DIANA Ne magyarázz bele légy szíves többet, mint ami benne volt, oké?

Kathrin jön a hálószobából. Arnold és Diana abbahagyják a beszélgetést.

KATHRIN Ó, szia Diana, már itt vagy? Götz hol van?

ARNOLD Busszal jön.

Diana Kathrinhoz rohan és átöleli.

DIANA Köszí, hogy a sikereket velünk akarjátok ünnepelni. (*a makettra mutat*) Nagyon megtisztelő.

ARNOLD Mint mondtam, Kathrin ötlete volt. (*Kathrin hűvösen néz rá*) Most mit nézel így? Ne mondd, kérlek, hogy ez az este nem a *te* ötleted volt!

KATHRIN Ez az este az *én* ötletem volt. (*Arnoldhoz*) Elégedett vagy?

ARNOLD (*Bosszúsan nagyot sóhajt*) Kathrin, hagyhatnánk ezt a témát ma estére? Te magad is azt mondtad, hogy hagyjuk ezt mára.

KATHRIN Nem, én azt mondtam, hogy *egyáltalán* nem akarok már veled beszélni róla.

DIANA (*próbál feltűnés nélkül érdeklődni*) Milyen téma?

Arnold csodálkozva néz Dianára, de nem mond semmit.

KATHRIN Amiről éppen beszéltek, míg én a hálósobában voltam.

ARNOLD Hallgatóztál?

KATHRIN Nem, a csukott ajtón keresztül hallottam, hogy beszéltek. (*Arnoldhoz*) Gondoltam, megegyeztünk, hogy bizalmasan kezeljük a témát.

DIANA Védelmembe kell vennem Arnoldot. Ő tényleg nem akart elmondani nekem semmit, de láttam rajta, hogy rossz kedve van – és pont ezen a nagy napon –, tehát egyszerűen megkérdeztem, hogy mi van. (*Kathrin felé indul*) Nagyon sajnálom, Kathrin! Úgy értem, sajnálom, hogy pont veled történik ilyesmi.

KATHRIN Na ja, valakinek csak hozzá kell járulnia a statisztikához. (*Arnoldnak*) Vagy a vese, vagy a bűncselekmény esetében.

ARNOLD (*fejcsóválva*) Jó, te akartad – csak csináld tovább.

KATHRIN Ne aggódj, Arnold. Találok valakit.

DIANA (aggódva, Arnoldnak) *Talál* valakit?

ARNOLD Úgy érti, donort. Valaki mást, a férje helyett, aki tényleg volt olyan pofátlan, hogy öt percre elgondolkodott, hagyja-e, hogy élve felboncolják, és kivágjanak egy darabot a belsejéből.

KATHRIN Ne aggódj, egy szívtranszplantációnál biztos, hogy nem kérdeztelek volna.

DIANA Kathrin – kicsit azért megérthetnéd őt is.

KATHRIN Nagyon is jól értem. Talán jobban is, mint ezelőtt.

DIANA Nem szabad ilyen érzékenynek lenned.

KATHRIN Érzékeny lennék?

ARNOLD És egyébként is, még mindig nem mondtam nemet.

KATHRIN Már nem tudsz nemet mondani, mert nem kérdezlek többet.

(*Dianához*) Hol is tartottunk? Ó, igen, az érzékenységnél.

DIANA Őszintén szólva, én sem tudom, mit csinálnék, ha Götz kérne erre engem. Úgy értem, természetes, hogy meg akarnám menteni – zsigerből –, ez az érzelmi része a dolognak. De az is teljesen természetes, hogy később felülkerekedik a racionalitás, és az ember elkezd a saját egészsége miatt aggódni. Ez nem más, mint túlélési ösztön.

KATHRIN Igen. Nála mondjuk a racionalitás jött előbb.

ARNOLD Ez egyszerűen nem igaz.

KATHRIN Akkor, mondjuk, egyszerre jöttek.

ARNOLD Mert mi, férfiak, a racionalitásunkat és az érzelmeinket jobban kordában tudjuk tartani. Míg ti, nők, állandóan a kettő között oszcilláltok.

KATHRIN (*Dianához*) Hallottad, mi oszcillálunk.

ARNOLD Igen, azt csináljátok! Érzelmek, racionalitás, érzelmek, racionalitás. Amiben különböztök, az a frekvencia, amivel ezt teszitek. Míg mi, férfiak, egy érzelmi–racionális háttérzajban működünk.

Mindkét nő értetlenül néz egy darabig rá.

DIANA Eltekintve attól, hogy ez, amit itt előadsz, teljes ostobaság, (*Kathrinnak*) nekem is nehezemre esne a döntés, nőként. Nem akarok senki-
nek sem a pártjára állni, de hát ez az igazság.

KATHRIN (*Dianának*) Megkérdezhetem, mi a vércsoportod?

DIANA Igen, AB.

KATHRIN Hát akkor szerencséd van, nem kell a barátságunkat próbára tenned.

ARNOLD (*Dianához*) Látod, most te vagy soron. És mindjárt azt is mondja majd neked, hogy ő *neked* bármikor odaadná a veséjét. Vagy akár mindjárt mindkettőt.

KATHRIN Micsoda egy idióta vagy, Arnold.

DIANA Gyerekek, visszaterelhetnénk a beszélgetést racionális szintre?

ARNOLD Nem, most oszcillál, egy másikon.

DIANA Arnold, kérek. *(mély lélegzetet vesz, Kathrinhoz fordul)* Milyen lehetőségeid vannak még? Úgy értem, *rajta* kívül?

ARNOLD Már ő is kezdi. Még nem mondtam *nemet*, a francba!

KATHRIN Arnold, játssz a maketteddel, kérek!

ARNOLD Nincs *más* alternatívája. Az anyja alkoholista, a nővérét meg utálja.

KATHRIN *(idegesen)* Miért nincs ezeken a férfiakon egy gomb...

DIANA Nincs senki a baráti körödben, aki donorként szóba jöhetne?

KATHRIN Nincs, nem tudok róla. Egyébként sem olyan nagy a baráti köröm...

Ebben a pillanatban kopognak az ajtón, majd kinyílik, és Götz áll a küszöbön. Joviális, rusztkikus, zömök medve. Diana férje. Nagyon jó kedve van és barátságosan nyújtja a kezét.

GÖTZ Hello everybody! Na, hova megyünk ma este? Farkaséhes vagyok.

Egy darabig csak bámulják a többiek. Götz zavarba jön.

GÖTZ Mi van? Mit bámultok rajtam?

Arnold töri meg a hallgatást.

ARNOLD Götz, mi a vércsoportod?

GÖTZ Nekem? Miért?

Vége az első felvonásnak

NEMES Ildikó fordítása